

skabt saa faste Regler, at en Henlæggelse til den almindelige Anklagemyndighed af Beføjelsen til at undlade Tiltale i det foreslaaede Omfang og paa de foreslaaede Vilkaar kan finde Sted uden Fare for væsentlig Uensartethed i Afgørelserne. Hertil kommer, at den faktiske Tilstand nu er saaledes, at Tiltalefrafaldet for Forbrydelser, der begaas af Personer mellem 14 og 18 Aar, er det normale (i 1927 blev 669 unge Personer betingelsesvis fritaget for Tiltale, medens Sagen kun fremmedes til Dom i 64 Tilfælde). Paa den anden Side maa Justitsministeriet finde det ønskeligt, at Afgørelsen i de Tilfælde, hvor der undtagelsesvis findes Grund til at rejse Tiltale for strafbare Handlinger, begaaede af en Person under 18 Aar, inden for de

Grænser, Justitsministeren skønner det paa-krævet, kan henlægges til en højere Myndighed, d. v. s. Rigsadvokaten eller Justitsministeriet, bl. a. fordi der gennem en saadan Forelæggelse vil kunne føres en vis Kontrol med, at Statsadvokaterne følger ensartede Regler ved Sageres Afgørelse. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Genoptagelse af Sager, i hvilke Tiltale betingelsesvis er frafaldet, vil det muligvis vise sig hensigtsmæssigt at henlægge Afgørelsen til Rigsadvokaten eller i et vist Omfang til Statsadvokaterne, og i Overensstemmelse hermed foreslaas Beføjelsen til at træffe Afgørelse om, hvorvidt saadan Genoptagelse skal finde Sted eller ej, henlagt til Justitsministeren eller den, han dertil bemyndiger.